

бличи той са подписа, а діакони-те мѣ писаха на мнозина єпископи, че Вигилій са подписалъ за уничтоженіе на Халкидонскій-атъ соборъ; а отъ това послѣдѣвка много смѣщеніе на сакадѣ. За това Іустиніанъ, за да утѣлужи смѣщеніе-то, заповѣда, да са събере соборъ въ Мопсѣстїѣ на петстотань и педесать години по Хрїста, на кой-то соборъ са показа, че Теодоръ Мопсѣтскій небылъ писанъ въ диптихъ-тѣ; вмѣсто него же былъ Кириллъ; за това въ слѣдѣющъ-тѣ годинѣ, царь-атъ писа повѣленїа противъ тры-те главы; а Вигилій зѣрѣча на єпископи-те, кои-то вѣха въ Константинополь, да не послушатъ повѣленіе-то Іустиніаново; заплаши и престѣпници-те на заповѣди-те мѣ съ наказаніе церковно. Но Мина єпископъ Константинопольскій, согласи съ царь-атъ, а Вигилій отгѣли, отъ общеніе-то церковно, но и Мина отгѣли него отъ то общеніе; и отъ това Вигилій кѣто вѣше въ Константинополь, повѣгна отгѣдъ море-то, а царь-атъ понеже искаше да са утѣлжатъ тїа голѣмы смѣщенїа, събра въ Константинополь вселенскій соборъ на петстотань и педесать и тры години по Хрїста, въ кой-то са осѣдиха и Оригеновы-те догматы, и тры-те главы: но Вигилій съ неговы-те єдиномыслиници не ща да са подпиши, за това са заточи, а послѣ кѣто са повѣрна подписа. Но притомъ крамолата непрестана, понеже мнозина отъ западны-те єпископи, отгѣгаваха акно отъ Пелагїа, наследникъ Вигилїевъ, защото и той подтвѣрди томъ